

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 386/2015
28.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.Ф., због кривичног дела трговине људима из члана 388. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ј.Ф., адвоката А.З. и адвоката Н.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 112/13 од 06.06.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1194/14 од 04.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ј.Ф., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 112/13 од 06.06.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1194/14 од 04.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 112/13 од 06.06.2014. године окривљени Ј.Ф. оглашен је кривим због извршења два кривична дела трговине људима из члана 338. став 1. КЗ, за која су му утврђене казне затвора у трајању од по 4 године и због извршења кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 година и 6 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 30.01.2013. године па надаље.

Наведеном пресудом на основу члана 258. ЗКП, оштећена М.С., оштећена Д.Б. и оштећена малолетна З.Ј., упућене су на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, а на основу члана 261. и члана 264. ЗКП обавезан је окривљени Ј.Ф. да плати суду паушал у износу од 20.000,00 динара као и трошкове кривичног поступка у укупном износу од 226.314,68 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом на основу члана 422. тачка 1. ЗКП, према окривљеном Ј.Ф. одбијена је оптужба да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање и ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и кривично дело приказивање порнографског садржаја и искоришћавање деце за порнографију из члана 185. став 4. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1194/14 од 04.02.2015. године, усвајањем жалбе бранилаца окривљеног Ј.Ф. укинута је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 112/13 од 06.06.2014. године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и у том делу пресуда враћена првостепеном суду на поновно одлучивање, док су у преосталом делу одбијене као неосноване жалбе окривљеног Ј.Ф., његових бранилаца и Вишег јавног тужилаштва у Сремској Митровици па је пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К бр. 112/13 од 06.06.2014. године у преосталом делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Ј.Ф., адвокат А.З. и адвокат Н.Д., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, повреде чланова 428. став 2. и 8. ЗКП, члана 30. став 1. тачка 4. ЗКП, члана 447. став 2. ЗКП и члана 61. КЗ и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање, а да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћених лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ј.Ф., је неоснован.

Браниоци окривљеног Ј.Ф. у захтеву наводе да је првостепеном пресудом оптужбе прекорачена, и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, што је конвалидирано од стране другостепеног суда, на тај начин што иако је тужилаштво део оптужнице који се односи на кривично дело трговине људима из члана 388. КЗ квалификовало као два кривична дела, суд није био везан предлогом правне квалификације у смислу члана 420. став 2. ЗКП, већ је у конкретном случају окривљеног морао да огласи кривим за једно продужено кривично дело из члана 388. КЗ, у смислу члана 61. КЗ. На наведени начин, браниоци окривљеног Ј.Ф. иако формално указују на

битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, суштински указују на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости браниоци окривљеног Ј.Ф. истицали су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да у конкретном случају оптужба није прекорачена, а да је првостепени суд на правилно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право налазећи да се у радњама окривљеног Ј.Ф. стичу сви субјективни и објективни елементи два кривична дела трговине људима из члана 388. став 1. КЗ, за које је окривљени и оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у наводе захтева за заштиту законитости којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, повреду члана 428. став 2. и став 8. ЗКП, члана 30. став 1. тачка 4. ЗКП, 447. став 2. ЗКП и члана 61. КЗ, обзиром да наведене повреде не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих би окривљени као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**